

תת"ע 9314/10-17 - מדינת ישראל נגד אריאל נחמני

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

14 יוני 2018

תת"ע 9314-10-17 מדינת ישראל נ' נחמני

מאשימה	בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד
נאשם	נגד אריאל נחמני ע"י ב"כ עו"ד תומר מורדוך

הכרעת-דין

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ב-15.3.17 בשעה 4:45 או בסמוך לכך, נהג ברכב בצומת קיבוץ גלויות בת"א במהירות 90 קמ"ש, במקום בו המהירות המותרת 50 קמ"ש - בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם אישר כי אכן הוא בעל הרכב, דא עקא כפר בנהיגה במקום, מעדותו עולה כי מי שנהג באותו הזמן ברכב הוא אחר, מנחם סימן טוב, לו הוא מסר את מפתחות הרכב בליל ה-14.3.17 ובלשונו: **"נתתי לו את הרכב, היינו חברים, ביקש ממני טובה ונתתי"** (עמ' 4, שורה 20-21 לפרוטוקול). כמו כן, לאישוש גרסתו הוא הזמין לבית המשפט את עד ההגנה חיים דוידוב. האחרון העיד כי בליל ה-14.3.17, אכן הוא ראה במו עיניו כיצד הנאשם כאן מסר את מפתחות הרכב למנחם סימן טוב.

מטעם התביעה העיד מנחם סימן טוב, לפי גרסתו לא היו דברים מעולם והכל עורבא פרח. **"בחיים לא קיבלתי ממנו מפתח ליד"** (עמ' 6, שורה 9), לטענתו לא נהג ברכב של הנאשם. לא זאת אף זאת, באותה העת אסורה הייתה עליו הנהיגה בלילה ללא מלווה, ומכאן לא ייתכן כלל לטעון שהוא זה אשר נהג ברכב. עוד הוסיף כי הנאשם נוהג להשכיר את רכב לאחרים שלא כחוק.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, אני קובע כי ההגנה הרימה את הנטל הדרוש כדי לעורר ספק באשר לנהיגתו של הנאשם כאן, ביום ביצוע העבירה. זאת לדעת רמת ההוכחה הנדרשת כדי לכרסם בחזקת הבעלות הקבועה בחוק שונה מהנטל המוטל על התביעה המדברת על הוכחה -מעבר לכל ספק סביר. במקרה הנוכחי התרשמתי מהעד סימן טוב הייתה שלילית, במובן זה שניסה להתחמק מאחריותו לעבירה, ולטעמי יתכן כי יש ממש בטענת ההגנה של הנאשם שנלוותה אליה עדותו של עד ההגנה חיים דוידוב.

סוף דבר, מכל האמור לעיל, כאן הספק התעורר ומספק זה רשאי הנאשם ליהנות, אשר על כן אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ח, 14 יוני 2018, בנוכחות הצדדים.